

ת"פ 65985/03/17 - מדינת ישראל, תביעות ירושלים ואגף מס הכנסה נגד יוסף טבול

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 65985-03-17 בית המכס ומע"מ ירושלים נ'
טבול (עציר) ואח'
בפני כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר
בעניין: מדינת ישראל
תביעות ירושלים ואגף מס הכנסה
המאשימה
נגד
יוסף טבול
ע"י ב"כ עו"ד יהודה שושן ועו"ד ליזה זלטין הנאשם

גזר דין
[מועתק מת"פ 65985-03-17]

כתבי האישום

הנאשם שלפניי הודה והורשע בביצוע עבירות המפורטות בשני כתבי אישום, במסגרת שני תיקים, כפי שיפורט להלן, וזאת מבלי שהצדדים הגיעו להסכמה עונשית:

ת"פ 27340-04-18 (להלן - **תיק הסמים**) - מעובדות כתב האישום עולה, כי הנאשם החזיק בביתו בירושלים סם מסוג קוקאין במשקל 19.96 גרם נטו, שלא לצריכתו העצמית, ועל-כן הודה והורשע בביצוע עבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית, לפי סעיפים 7(א)+ (ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים.

ת"פ 65985-03-17 (להלן - **תיק המסים**) - מעובדות כתב האישום עולה, כי הנאשם נרשם כקבלן ביצוע במע"מ ביום 1.5.2012. בין מרץ 2014 לאוגוסט 2015, הוציא הנאשם חשבוניות כשסכום המע"מ המצטבר בהן עומד על ₪ 195,290, ולמרות זאת, לא דיווח על כך לרשויות מע"מ ולא שילם את שיעור המע"מ במועד. בגין כך הודה והורשע הנאשם בביצוע 7 עבירות של אי-תשלום מס במועד בגין חשבונית שהוצאה, לפי סעיף 114(א)(14) לחוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975 (להלן - **חוק מע"מ**).

מהלך התיקים

במסגרת תיק המסים, הורשע הנאשם כבר ביום 4.12.2017, אלא שבמהלך חודש מאי 2018, צורף התיק לפניי במסגרת תיק הסמים, והנאשם הורשע בגין מכלול התיקים בחודש יוני 2018.

יצוין, כי במסגרת תיק הסמים, היה הנאשם נתון במעצר ממש בין התאריכים 26.3.2018 - 8.5.2018, כאשר שוחרר לתנאי מעצר בית מלא והטלת צו פיקוח מעצרים, במסגרתו טופל הנאשם ע"י שירות המבחן והגורמים הטיפוליים. בחודש ספטמבר 2018 הקלתי בתנאים ואפשרתי לנאשם לצאת לעבודה. ביום 23.1.2019 הקלתי שוב בתנאי השחרור של הנאשם, ולמעשה, הוא נותר במעצר בית מפוקח בשעות הערב והלילה בלבד.

תסקירי שירות המבחן

מהתסקירים שהוגשו בעניינו של הנאשם עולה, כי מדובר בנאשם שהשנה מלאו לו חמישים. הוא גרוש ויש לו שני ילדים בני עשרה המתגוררים עם אמם, גרושתו. הוריו חולים מאוד והוא סעד אותם, בין היתר בזמן מעצר הבית הממושך שבו שהה, וממשיך בכך גם היום. הנאשם סיים 12 שנות לימוד תוך רכישת מקצוע בתחום הנהלת החשבונות. הוא שירת במג"ב במסגרת שירותו הצבאי במהלך האינתיפאדה הראשונה, ולדבריו, בעקבות היחשפותו לפיגוע, החל לנהוג באלימות כלפי סביבתו וכן החל להשתמש בסמים. בגין עבירת הסמים נשפט ל-75 ימי מאסר בכלא צבאי, ובגין עבירת אלימות במהלך שירותו ריצה 5 חודשי מאסר. יצוין, כי בהמשך, לאחר שחרורו מצה"ל, דקר הנאשם חבר, על רקע שימוש בסמים, והורשע בעבירת הריגה ונדון למאסר של 9 שנים, שוחרר לאחר ריצוי שני שלישים ממנו, אך שב לרצות שנת מאסר נוספת בעקבות הפרת תנאי הרישיון בשל עבירת סמים. לאחר שחרורו מהכלא בשנת 2004 נישא הנאשם, נולדו לו כאמור שני ילדים, אך כעבור כחמש שנים, התגרש מאשתו ואף נסע לחו"ל. בהמשך חזר לארץ, הקים יחד עם אחיו עסק בתחום הבניה, שלדבריו נקלע לקשיים כלכליים ונסגר. לכל אורך השנים המשיך בשימוש בסמים, לרבות בסם מסוג קוקאין. אשר לנטילת אחריות - שירות המבחן מתרשם כי הגם שהנאשם הודה בביצוע עבירת הסמים, הוא אינו מבין את חומרתה, ואת השלכותיה לגבי שאלת התמכרותו שטרם נפתרה, בשל סירובו של הנאשם לטיפול מקיף ואינטנסיבי. אשר לעבירות המסים - הנאשם לא נטל אחריות לביצוע העבירות, והטילה על אחיו, בטענה כי לא היה מעורב במעשים. שירות המבחן עמד על הקושי הרב של הנאשם לשמור על קשר טיפולי רציף עם השירות, לרבות מתן בדיקות שתן, וכן על סירובו של הנאשם לעבור טיפול משמעותי, מעבר לפגישות. שירות המבחן ציין לחיוב את העובדה שכל הבדיקות שמסר הנאשם לגילוי סם נמצאו נקיות, וסבר, כי למרות תקופות שבהן לא מסר הנאשם בדיקת שכאלה, אכן לא עשה שימוש בסמים. שירות המבחן עמד על מורכבות מצבו הנפשי והחברתי של הנאשם והקשיים מהם סובל. במכלול השיקולים, המליץ שירות המבחן על הטלת מאסר בעבודות שירות. שירות המבחן הגיש תסקיר נוסף בחודש ספטמבר 2019, שבו חזר על המלצותיו האמורות מאותם טעמים.

חוות דעת של הממונה על עבודות השירות

הממונה הגיש חוות דעת על אודות כשירות הנאשם לבצע מאסר בעבודות שירות. מחוות הדעת עולה, כי הנאשם כשיר לבצע עבודות שירות במוזיאון פעיל עין יעל בירושלים, החל מיום 30.10.2019.

טיעונים לעונש

הצדדים לא הגיעו להסכמה עונשית.

במסגרת ראיות לעונש, שמעתי את בת זוגו של הנאשם, אשר דיברה על אהבתה לנאשם, על אודות מעלותיו, טיפולו

המסור בהוריו החולים ותלותם בו, וכברת הדרך הטיפולית שעשה.

מחד, המאשימה בתיק המסים טענה למתחם ענישה שבין 4-8 חודשי מאסר, כשיש להטיל על הנאשם 7 חודשי מאסר, קנס שלא יפחת מ-20,000 ₪ ומאסר מותנה, בין היתר בהינתן אי הסרת המחדל (אי השבת הכספים נשוא כתב האישום).

המאשימה בתיק הסמים טענה למתחם ענישה שבין 8 ל-18 חודשי מאסר בהתייחס לטיב העבירות וטיב הסמים, ובהינתן התמונה הטיפולית, עתרה להטיל עליו 10 חודשי מאסר.

באות כוח המדינה ביקשו שהעונשים יצטברו זה לזה.

מאידך, הסניגורים טוענים כי יש להסתפק בהטלת עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות, לנוכח נסיבותיו האישיות הקשות, מצבו הכלכלי הדחוק ונטילת האחריות של הנאשם.

קביעת מתחם הענישה - מתחם הענישה צריך להתייחס לעקרון ההלימה, הנוגע ליחס לערך החברתי המוגן, מידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות ביצוע העבירה.

אשר לערך המוגן - אשר לתיק הסמים, העבירות אותן עבר הנאשם פוגעות בערך המוגן של שמירה על שלום הציבור ובריאותו מפני נגע הסמים, שאינו מבחין בין "סמים קלים" ל"סמים קשים", שתוצאות השימוש בהם וההתמכרות אליהם קשות, ארוכות טווח ורחבות היקף וחורגות מעניינו של אדם אחד, ונוגעות לכלל החברה. הדבר נכון שבעתיים כאשר מדובר בסם קשה מסוג קוקאין שנזקיו חמורים. בעניינו, מידת הפגיעה בערכים המוגנים בינונית ומעלה לנוכח כמות הסמים וטיבם.

אשר לתיק המסים, אפנה לדברי בית המשפט העליון ברע"פ 1238/19 **אחדות נ' מ"י** (מיום 27.2.2019) בפסקה 11: "אוסף ואצין כי בית משפט זה עמד לא אחת על חומרתן של עבירות המס...בית משפט זה חזר ועמד על חומרתה של עבריינות המס, אשר נובעת מפגיעתה הקשה במשק, בכלכלה ובמגוון היבטים חברתיים הנוגעים לנטל תשלום המיסים, כמו גם מהקושי הרב שבחשיפתה. נפסק לא אחת, כי יש ליתן לחומרה זו ביטוי ממשי במסגרת גזירת עונשו של מי שהורשע בעבירות אלה, תוך מתן עדיפות לשיקולי הרתעה ולאינטרס הציבורי שבהחמרת הענישה על פני נסיבותיו האישיות של הנאשם, וכאשר נקודת המוצא היא כי העונש ההולם בעבירות אלה הוא מאסר בפועל..." בעניינו, לנוכח סכום העלמת המס, מידת הפגיעה בערך המוגן בינונית.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, לפי סעיף 40ט' לחוק העונשין - בין הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה יש לשקול את אלה, לענין קביעת המתחם:

אשר לתיק הסמים - מדובר בהחזקה סם בכמות הגדולה מאוד מזו המוגדרת לצריכה עצמית ע"י אדם בגיר שחזקה שידע כי הוא מבצע מעשה אסור, ולכן הוא אחראי עליו בלעדית; הנזק שנגרם מסמים "קשים" דוגמת קוקאין קשה ובעל השלכות רוחביות; הנאשם עשה כן בשל התמכרותו, ועל פניו, החזקת כמות כה גדולה של סם, גם אם לצריכתו שלו, היא

בגדר מעשה מתוכנן הפועל לחובתו של הנאשם.

אשר לתיק המסים - מדובר בעבירות מתוכננות שחזרו על עצמן במשך תקופה לא קצרה במטרה לחמוק מתשלום מס ולשלשל לכיס הנאשם שלא כדין, כספים אלו, מבלי שיתן על כך את הדין; הנאשם אחראי באופן בלעדי למעשים וחזקה שידע את הפסול שבהם; הנזק שנגרם הוא העלמת מס בשיעור לא מבוטל, כאשר הנזק הרוחבי מעבירות מסוג זה הוא גדול, במיוחד לאוצר המדינה.

מדיניות הענישה הנוהגת - אשר לתיק המסים - ברע"פ 5112/18 **פנסו** נ' **מ"י** (מיום 31.1.2019) נדחתה בקשת רשות ערעור הנוגעת, בית היתר לעונש של 38 חודשי מאסר שהוטל על נאשם שהחזיק שלא לצריכתו העצמית 50 גרם קוקאין. בפסק הדין אין התייחסות למתחם הענישה, אלא לתוצאה העונשית בלבד; ברע"פ 3262/19 **מסעוד** נ' **מ"י** (מיום 16.5.2019) אושר עונש מאסר של 5 חודשים בפועל, וכן מתחם ענישה שבין 10 ל-30 חודשים בעניינו של נאשם שהחזיק בדירתו למען עצמו ולמען אחר חשיש וקנביס במשקל של כ-300 גרם, וכן 83 גרם קוקאין. בשני המקרים מדובר בנסיבות חמורות ממקורנו, ויש לגזור מהן לקולא.

אשר לתיק המסים - כפי שצוטט לעיל, הנטיה היא שליחת נאשמים בעבירות מס למאסר ממש בשל הנזקים הנגרמים בגין ביצוע עבירות מסוג זה לאוצר המדינה. ברע"פ 2891/16 **זידאן** נ' **מ"י** (מיום 13.4.2016) אושר מתחם שבין חודשי מאסר בודדים ועד 18 חודשי מאסר בפועל, כשהנאשם שם נדון ל-8 חודשי מאסר בפועל, בגין נסיבות חמורות ממקורנו, שם סכום המרמה הסתכם בכ-1.5 מיליון ₪. ברע"פ 2807/10 **יחזקאל** נ' **מ"י** (מיום 1.12.2010) הושתו 15 חודשי מאסר על הנאשם, בגין ביצוע עשרות עבירות מס, לרבות העבירות נשוא דיונו, בסכום מצטבר של מעל 1.1 מיליון ₪. אלו הן דוגמאות לפסיקה בנסיבות חמורות בהרבה מבחינת היקף המרמה ותחכומה, ויש לגזור מדוגמאות אלו לקולא.

מתחם הענישה - לפיכך, מתחם הענישה **בתיק המסים**, צריך לעמוד על בין 8 ל-18 חודשי מאסר.

אשר לתיק המסים - מתחם הענישה צריך לעמוד על בין 4 ל-18 חודשי מאסר.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה לפי סעיף 40"א לחוק העונשין - ניתן לתת משקל לנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירה, במסגרת גזירת העונש בתוך המתחם: מדובר בנאשם בשנות החמישים לחייו, אשר ביצע שתי עבירות שונות במהותן, אך בתקופה קרובה יחסית, המלמדת על חזרתו של הנאשם לביצוע מעשים פליליים, לאחר שנים רבות שבהן שמר על ריחוק מפלילים; לנוכח העבר הפלילי, הנאשם אינו זר לכותלי הכלא, ומהתסקיר אף עלה כי בעת שהות הנאשם בכלא, הוערך כי הוא ניהל אורח חיים עברייני ואף היה בעל מעמד באגף הכלואים - מכאן, שהטלת מאסר בפועל על הנאשם לא תגרום נזק בדומה לנזק הנגרם למי שצפוי לרצות מאסר בפועל לראשונה; הנאשם גרוש, ואינו עומד בקשר עם ילדיו וכנראה גם אינו עומד בחובותיו לזון אותם - כפי שצוין, מצבו הכלכלי והוא נתון בחובות רבים; הנאשם לא נטל אחריות אמיתית למעשים המיוחסים לו למרות הודאתו בבית המשפט, וזאת כפי שעולה מהתסקירים וכפי שפורט בפרק הרלבנטי לעיל; הנאשם לא שיתף פעולה עם שירות המבחן וסירב להליך טיפולי משמעותי בתחום

הסמים, ונושא זה עדיין מהווה מוקד סיכון משמעותי להישנות עבירות; אשר לעבירות המסים - הנאשם לא הסיר את המחדל ולא השיב את הסכום שהועלם מקופת המדינה וזוהי נסיבה לחומרה.

המיקום במתחם - בשורה התחתונה, למרות שניתנה לנאשם הזדמנות לטפל בעצמו במסגרת הליך המעצרים בתיק הסמים, הוא לא עשה כן, וסירב באופן חוזר ונשנה, להשתלב במסגרת טיפולית אינטנסיבית לגמילה מסמים. זו עקב האכילס העיקרית של הנאשם במובן זה, שלא ניתן לבוא לקראתו מבחינה עונשית, כשהוא עצמו לא הביע נכונות טיפולית לאורך תקופה ארוכה. שמעתי את דברי הנאשם וחברתו. אני מבין את קשייו של הנאשם, אך אינני סבור כי הוא עשה די כדי לצאת ממעגל הסמים, וצריך היה להירתם לתוכניות שהוצעו לו, וזאת על-מנת להבטיח ברמת ודאות גבוהה יותר, את הצלחת דרכו בתחום זה. מעבר לאמור, הנאשם לא נטל אחריות אמיתית למעשים בשני התיקים והוא ממעיט מחומרתם, כפי שעלה מהתסקירים. בשל כל אלה, ובשל חומרת העבירות, אין מנוס מהטלת מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח. לנוכח כל האמור, המלצת שירות המבחן אינה סבירה ואינה מתיישבת עם הנתונים שהוא עצמו פירט בתסקיריו. במכלול הנסיבות סברתי, כי יש למקם את הנאשם בחלק התחתון של המתחמים, כאשר הענישה צריכה להינתן בנפרד לכל תיק.

גזירת הדין

לפיכך, אני מחליט לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. אשר לתיק המסים - אני גוזר על הנאשם 5 חודשי מאסר לריצוי בפועל;
- ב. אשר לתיק הסמים - אני גוזר על הנאשם 7 חודשי מאסר בפועל לריצוי מאחורי סורג ובריח, כאשר מתוך תקופה זו 3 חודשים יהיו בחופף לעונש בתיק המסים, ו-4 חודשים במצטבר - בסה"כ ירצה הנאשם בשני התיקים מאסר של 9 חודשים בניכוי ימי מעצרו בתיק הסמים, על-פי חישוב שב"ס שיכריע - החלטתי לחפוף חלק מהעונש נובעת מטעמי נסיבותיו האישיות הקשות של הנאשם, ומצבם הרפואי הקשה של הוריו, לגביו הובאו לי אסמכתאות;
- ג. 6 חודשי מאסר, שלא ירוצו אלא אם יעבור הנאשם את העבירות בהן הורשע בשני התיקים, בתוך 3 שנים מעת שחרורו;
- ד. קנס בסך 20,000 ₪, או 3 חודשי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-20 תשלומים שווים ורצופים ב-1 בכל חודש החל מיום 1.7.2020. לא ישולם תשלום במועד או לא ישולם כלל, יעמוד הקנס לפירעון מיידי ויישא הפרשי ריבית פיגורים והצמדה כחוק;

הנאשם יתייצב לריצוי עונשו בכלא "ניצן" ביום 1.12.2019 לא יאוחר מהשעה 10:00, כשברשותו תעודת זהות ופסק דין זה.

על ב"כ הנאשם לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס, טלפונים: 08-9787336, 08-9787377.

ככל שיוגש ערעור מטעם הסניגורים, והוא יוגש במועד ע"פ חוק, יעוכב ביצוע רכיב המאסר עד להכרעה בערעור.

זכות ערעור כחוק לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"א אלול תשע"ט, 11 ספטמבר 2019, במעמד הצדדים.